

Andrea Bocelli i Cristiano Ronaldo

Dv, 27/11/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Andrea Bocelli i Cristiano Ronaldo són dos personatges famosos. El primer, en la música com a tenor. El segon, en l'esport com a futbolista. Tots dos triomfen en la seva especialitat. Tots dos són coneguts internacionalment. En la biografia de cadascun, no obstant això, existeix un moment clau que pot explicar la manera amb la qual cadascun afronta la seva existència.

Edi, la mare d'Andrea, quan estava embarassada, va ingressar en un hospital per apendicitis. Després de rebre el tractament adient, els metges li aconsellen que avorti. L'infant pot néixer amb algun tipus de discapacitat. Ella, amb el suport de Sandro, el seu marit, decideix que el nen neixi. Un glaucoma congènit el deixa parcialment cec. Als dotze anys, després de rebre un cop al cap durant un partit de futbol, queda totalment cec. Andrea reconeix que «sense aquell gest de coratge i de fe avui no seria aquí per explicar-ho».

Maria Dolores, la mare de Cristiano, embarassada, acudeix a un metge per avortar per evitar dificultats econòmiques i familiars. El metge li respon taxatiu: «De cap manera! Vostè només té trenta anys i cap raó física per la qual no pugui tenir aquest nadó. Ja veurà com és l'alegria de la casa!» Ella persisteix en el seu objectiu i, per indicacions d'una veïna, aplica una recepta ridícula. Fracassa en el seu intent i no aconsegueix avortar. Després d'aquest fet, es diu a ella mateixa: «Si la voluntat de Déu és que aquest infant neixi, que així sigui.»

Andrea Bocelli regala el do de la seva veu a la seva audiència. Té confiança bàsica en la vida i en Déu. S'ha sabut sempre estimat malgrat tenir alguna discapacitat. Ha experimentat l'amor dels seus pares contra vent i marea. No ha hagut d'acumular mèrits per justificar la seva existència i ser acollit amb amor. Encantador, senzill, humil. Dóna suport a les mares que han experimentat dificultats com la seva: «Espero que amb el mateix valor que la meua mare, moltes mares que es troben en moments de vida complicats també decideixin salvar la vida dels seus fills.» En l'obscuritat dels seus ulls, brilla la llum del seu cor.

Cristiano Ronaldo ha interioritzat el seu missatge existencial: «Si no em veuen, em moro.» Necessita cridar l'atenció. Ha de guanyar per mèrits propis la manca d'amor i d'acceptació que va patir a l'inici. Dos intents d'avortament. Substitueix erròniament l'amor per l'admiració. Trofeus, títols..., sobretot a títol individual, com justificants. Es mostra egòlatra i vanitós. El crit del triomf amaga el gemec d'un infant desemparat, sol davant del perill. Molts amors per no tenir-ne cap. Si compreguéssim el perquè de tot això permetria viure el seu nen interior, que és tendre i necessitat.

El primer capítol del guió de la nostra vida s'escriu a l'úter matern on conflueixen, a més dels elements biològics, l'amor i la fe de la mare i de la família. La confiança bàsica en la vida es consolida en l'ordidura de la primera experiència amorosa.